

[Aksel Larsen.]

Jeg synes, at man dog i det mindste kunne være så betænksom, at man var villig til at refundere de 20 øre pr. mælkeydelse og ikke skære det ned til en tredjedel af udgifterne til mælk og vitamintilskud. Jeg synes også, man kunne give refusion ikke blot til de 7 første klasser, men til alle klasser dér, hvor man giver kommunalbestyrelsen ret til at anordne skolebespisning.

Men selv om jeg har villet sige dette, må jeg henstille til den højtærede socialminister og til regeringspartierne at benytte tiden mellem anden og tredje behandling til at overveje det ændringsforslag, de her har stillet og vel nok får vedtaget, og henstille til overvejelse at forbedre det i hvert fald i den retning, jeg har sagt.

Jeg må altså understrege, at jeg kan ikke stemme for ændringsforslaget, som det foreligger. Jeg ville ønske, at regeringspartierne og den højtærede socialminister var kommet med et ganske kortfattet ændringsforslag under nr. 2 sålydende: forslag til ny § 288 udgår. Så havde vi haft loven i den hidtidige affattelse, kun med den forbedring, at i stedet for skolernes 7 første klasser var der kommet til at stå skolernes 9 klasser. Og det havde i hvert fald været ganske godt.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen udtalte håbet om, at de kommuner, der har fornuftigt organiseret skolebespisning, vil fortsætte dermed, selv om der nu ikke ydes refusion for skolemaden. Det håb har jeg naturligvis også, men jeg er alvorlig bange for, at en del kommuner vil mene, at når de ikke mere kan få denne refusion på indtil 65 øre pr. måltid mad, har de ikke råd til at opretholde bespisningen, og jeg kan ikke forstå, hvorfor regeringspartierne på dette punkt har fundet det rimeligt eller nødvendigt at imødekomme venstres og de konservatives fælleserklæring af 4. oktober.

Jeg anbefaler, at man stemmer for det af mig stillede ændringsforslag.

**Socialministeren (Bomholt):** Af udvalgets arbejde er der fremgået en løsning, som har kunnet samle flertallet. Det kan opfattes som et plus ved det foreliggende lovforslag, at staten fortsat yder tilskud for dermed at

markere en opgave af værdifuld karakter, at dette tilskud ydes på et klart, ensartet grundlag; og at kommunen fremefter kan yde mælk også i de afsluttende folkeskoleklasser og gøre det hele året. Lovforslaget indebærer ikke en forkastelse af de skolebespisningsformer, som er videregående; den enkelte kommune må her også fremover handle efter bedste overbevisning. Der ligger ikke i den mindre refusion et ønske om at standse den lokale skolebespisning, som ikke følger denne lovgivnings normer — det fremgik, så vidt jeg forstod, også af det ærede medlem hr. Fogeds bemærkninger. Argumentet er jo, at disse skolebespisninger er uensartede og spredte, så at udgifterne i højere grad må bæres af de interesserede kommuner, et argument, om hvis værdi der kan være forskellige meninger.

Jeg må i erkendelse af den meningsbrydning, der findes i tinget, anse de nu stillede ændringsforslag for at indeholde det maksimum, der er opnåeligt for de hjem, der gerne ser skolebespisningen opretholdt. Den økonomiske besparelse er, som det er sagt, relativt beskedent. Vil man spare 800 mill. kr. og man starter med 1 mill. kr., ja, så er der 799 mill. kr. tilbage, og det vil vel i denne relation næppe blive glemt, at det første konkrete besparelsesforslag, der blev fremsat, havde adresse til børnenes verden.

**Foged:** Jeg må ganske kort bemærke til den højtærede socialminister, at en besparelse på 800 mill. kr. har vi aldrig givet udtryk for at ville nå frem til. Vi har udtrykt ønske om en besparelse på 400 mill. kr., og vi har fremsat forslag, der i nogen grad udfylder hele det besparelsesområde, som vi lagde op til den 4. oktober.

I anledning af det ærede medlem hr. Helge Larsens udtalelse om, at vi stadig væk tilgodeså et socialt skel, vil jeg ikke undlade at sige, at det er dog oplysninger, vi har fået bl. a. fra en socialdemokratisk styret kommune, som for øvrigt ikke er socialministeren ukendt, det er Silkeborg, og der gives dér smørrebrød til børn, hvis forældrene har indtægter under en vis grænse. Det kunne tyde på, at i socialdemokratisk styrede kommuner er man ikke fremmed for visse kriterier, som kan være rimelige i så henseende.